

Arrest

nr. 210 533 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CUYT
Heilig Hartlaan 56
9160 LOKEREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BAERT, die *loco* advocaat A. CUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shkodër en bent u Albanees staatsburger. U groeide op in het dorp Kineta in Griekenland, waar u samen met uw moeder M.M. (...) (O.V. 8.583.495) en uw broer A. (...) woonde. Uw vader kwam jullie hier soms opzoeken. U wist dat uw familie in een bloedwraak verwickeld was en u en uw broer mochten van jullie moeder nooit buiten komen. Uw moeder besloot op een bepaald moment naar België te komen en op 30 januari 2017 diende u samen met uw moeder in België een asielaanvraag in. U weet niet waarom u naar België bent gekomen en wat er zou gebeuren mocht u naar Albanië terugkeren. Ter staving van uw identiteit legde u uw geboorteakte neer, uitgereikt op 30 oktober 2017.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw moeder M.M. (...) werden uiteengezet. In het kader van haar asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op verschillende elementen in uw verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde u dat u sinds 2000 in Griekenland woont met uw twee zoons, die sindsdien geen voet in Albanië hebben gezet. Uzelf keerde nog enkele keren terug naar Albanië, zo ook in 2011, om een nieuw paspoort voor uzelf en uw zoons aan te vragen. U stelde dat uw zoons u hier niet bij vergezelden en dat u hun paspoorten in hun afwezigheid kon aanvragen (CGVS, p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt evenwel dat Albanese staatsburgers zich persoonlijk dienen aan te melden bij de aanvraag van hun biometrisch paspoort, dat minderjarigen vergezeld dienen te worden van een ouder/voogd – uw jongste zoon A. (...), geboren in 2001, was in 2011 immers nog geen 16 jaar - en dat er tijdens de aanvraagprocedure vingerafdrukken en foto's worden gemaakt van de aanvrager die, samen met een digitale handtekening, in het biometrisch paspoort worden geplaatst. Dat u de paspoorten van uw kinderen zonder hun aanwezigheid wist te verkrijgen is gezien bovenstaande weinig aannemelijk, waardoor uw verklaring als zouden uw zoons sinds 2000 nooit naar Albanië zijn teruggekeerd, evenzeer weinig aannemelijk is.

Ook wat betreft de door u neergelegde certificaten van geboorte en gezinssamenstelling en de manier waarop deze in uw bezit zijn gekomen, dient op verschillende onregelmatigheden gewezen te worden. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u, na uw aankomst in België, aan uw zus had gevraagd de documenten in Albanië aan te vragen en dat u ze vervolgens per mail van uw zus ontving (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met de vaststelling dat het originele certificaten betreft stelde u plots dat A.B. (...), de neef van uw echtgenoot bij wie u voor uw vertrek uit Griekenland gedurende drie weken verbleef, u de certificaten bezorgde toen u nog in Griekenland – in zijn woning - verbleef. U verduidelijkte dat A. (...), nadat u bij hem was ondergedoken, naar Albanië was gereisd om deze documenten voor u aan te vragen (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met de vaststelling dat de certificaten reeds werden uitgegeven in oktober 2017, meer dan een maand voordat u bij A. (...) onderdook, stelde u uw verhaal wederom bij en stelde u plots dat uw zus ze in oktober had aangevraagd en dat A. (...) ze in Albanië van uw zus ontving, toen hij in december 2017 speciaal hiervoor naar Albanië reisde (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom A. (...) speciaal voor u helemaal naar Shkodër zou reizen - een reis van meer dan 700 kilometer - om voor u documenten op te halen bij uw zus, terwijl uw zus ze u ook per post had kunnen bezorgen, stelde u dat dit niet mogelijk was gezien u niet wist wat uw precieze adres in Kineta was (CGVS, p. 10-11), hetgeen geen steek houdt, temeer daar u reeds sinds 2000 in het Griekse dorp Kineta woonde.

Wat betreft uw verklaringen waaruit blijkt dat u uw echtgenoot sinds 4 december 2017 niet meer heeft weten te contacteren (CGVS, p. 4, 8, 16), dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat, gezien uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins stappen heeft ondernomen om zich via andere kanalen naar uw echtgenoot te informeren. Zo verklaarde u dat u geen contact opnam met uw schoonfamilie gezien zij sinds jullie vertrek uit Albanië in 2000 kwaad op jullie zijn gezien jullie het land hebben verlaten (CGVS, p. 8, 17). Even later verklaarde u evenwel dat uw echtgenoot hierna contact bleef houden met zijn familie (CGVS, p. 17). Dat u, wanneer u zich zorgen maakt over de veiligheid van uw echtgenoot, geen contact opneemt met uw schoonfamilie en dit enkel omdat zij geen contact met u wensen, is weinig overtuigend, temeer daar ook uw tante deel uitmaakt van uw schoonfamilie – de zus van uw moeder is immers getrouwd met de broer van uw echtgenoot (CGVS, p. 4) – en u via uw tante contact zou kunnen leggen met uw schoonfamilie. Toen A. (...) voor u naar Albanië gereisd zou zijn ondernam hij evenmin pogingen om zich via uw schoonfamilie te informeren naar uw echtgenoot en dit enkel omdat ze elkaar niet spreken (CGVS, p. 10), hetgeen wederom weinig overtuigend is, temeer daar A. (...) familie van uw echtgenoot is (CGVS, p. 5).

Bovenstaande bevindingen ondermijnen ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde omstandigheden van uw vertrek.

Wat betreft uw vrees dat u en uw zoons in het kader van een bloedwraak vermoord zullen worden dient gewezen te worden op meerdere elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid van uw bewering in bloedwraak te verkeren aantasten. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat van iemand wiens leven (of het leven van diens kinderen) in gevaar is door de bloedwraak waarin diens familie verwickeld is, verwacht kan worden dat deze uitgebreid en gedetailleerd kan vertellen over de tegenpartij en het conflict. Er dient evenwel gewezen te worden op uw beperkte kennis over de

tegenpartij en over de bloedwraak met uw schoonfamilie. U wist dat de bloedwraak werd uitgesproken in 1989 nadat een broer van uw echtgenoot, L.M. (...), was vermoord door een zekere N.K. (...) (CGVS, p. 13-14). In 1997 nam N.F.M. (...), een broer van uw echtgenoot, wraak door een lid van de familie K. (...) te vermoorden. U wist niet wat er met uw schoonbroer N.F.M. (...) gebeurde na de moord. U gaf aan dat het mogelijk was dat hij berecht werd maar voegde hier aan toe eigenlijk niet te weten wat er met hem gebeurd was (CGVS, p. 14). U wist evenmin wie er precies vermoord werd, enkel dat het een lid van de familie K. (...) betrof (CGVS, p. 13, 22). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u evenwel dat N.F.M. (...) iemand van de familie C. (...) verwondde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd stelde u dat de C. (...)’s deel uitmaken van de K. (...) familie, dat het één familie betreft (CGVS, p. 22). U verklaarde voorts dat er voor uw vertrek uit Albanië in 2000 nog een confrontatie plaatsvond tussen de familie M. (...) en de familie K. (...) maar u stelde niet meer te weten dan dat een familielid van uw echtgenoot verwond raakte (CGVS, p. 14). U verklaarde dat er ook in 2003 nog een confrontatie plaatsvond waarbij iemand vermoord werd maar u stelde niet te weten welke familie wie aanviel en wie er bij betrokken was (CGVS, p. 14). Vervolgens gaf u aan dat er ook hierna nog twee neven van uw echtgenoot vermoord werden in het kader van deze bloedwraak, u wist evenwel niet wie deze personen zijn en wanneer de moorden plaatsvonden (CGVS, p. 14-15). U vermoedde dat er ook hierna nog leden van de familie K. (...) verwond raakten maar had hier verder geen informatie over (CGVS, p. 15). U wist niet wanneer de laatste moord(poging) plaatsvond in het kader van deze bloedwraak (CGVS, p. 15, 25). U verklaarde dat er in deze bloedvete die sinds 1989 loopt mensen werden veroordeeld door de Albanese autoriteiten maar stelde niet te weten wie, evenmin of er leden van de familie K. (...) of C. (...) veroordeeld werden (CGVS, p. 24). U gaf aan dat drie van uw schoonbroers in Shkodër wonen maar stelde niet te weten of zij ooit werden aangevallen door de familie K. (...) (CGVS, p. 5-6, 16). U voegde hier aan toe dat hun zoons, net als uw zoons, ook een doelwit zijn in deze bloedwraak en gaf aan dat sommigen van hen ook Albanië hebben verlaten, al wist u niet waar ze verblijven en of ze allemaal Albanië hebben verlaten (CGVS, p. 16-17, 20, 24). Tot slot verklaarde u dat er verschillende verzoeningspogingen plaatsvonden tussen de families M. (...) en K. (...), waarvan u ook een document neerlegde. U wist evenwel niet wanneer de verzoeningspogingen aangevat werden, welke stappen er in het kader van deze verzoeningspogingen gezet werden en al evenmin of uw echtgenoot en zijn broers bij de verzoeningspogingen betrokken waren (CGVS, p. 17-18, 24).

U rechtvaardigde uw gebrekkige kennis door te stellen dat u sinds 2000 weg bent uit Albanië, dat u geen contact heeft met uw schoonfamilie en dat u het weinige dat u weet van uw echtgenoot heeft gehoord, die u echter maar eens per maand ziet (CGVS, p. 3, 5, 6-7, 17). Deze uitleg kan echter maar moeilijk overtuigen, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland in een dorp woonde waar meerdere familieleden van uw echtgenoot verblijven en uw tante bovendien getrouwd is met uw schoonbroer (CGVS, p. 4, 5). Een dergelijke onwetendheid over de tegenpartij met wie uw schoonfamilie in een bloedwraak verwickeld zou zijn en die de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit Albanië in 2000 en vervolgens voor uw vertrek uit Griekeland in 2017, plaatst ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft de reden van uw vertrek uit Griekenland, nadat u had vernomen dat leden van de familie K. (...) onderweg waren naar u en uw zoons in Kineta, dient vervolgens gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen die ook de geloofwaardigheid hieromtrent volledig op de helling zetten.

Zo verklaarde u dat uw echtgenoot u belde op 4 december 2017 en dat hij u vertelde dat een vriend hem had laten weten dat hij samen met enkele leden van de K. (...) familie op een bus van Albanië naar Griekenland had gezeten en dat hij de K. (...) ’s had horen spreken over het nemen van wraak, over u en uw zoons en dat ze wisten waar jullie verbleven (CGVS, p. 4, 18). Tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u evenwel dat u op 4 december 2017 door de neven van uw echtgenoot werd gebeld die u lieten weten dat er leden van de familie C. (...) onderweg waren naar uw woning (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd stelde u plots dat uw neven naar uw echtgenoot hadden gebeld (CGVS, p. 22). U eraan herinnerend dat u zonet had verklaard dat uw echtgenoot door een vriend op de hoogte was gebracht van de K. (...)’s die onderweg waren, herhaalde u eerst dat uw echtgenoot u gebeld had en voegde u hier meteen hierna aan toe dat eerst de neven u hadden gebeld en dat uw vervolgens door uw echtgenoot werd gebeld (CGVS, p. 22-23). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waaruit bleek dat u geen contact had met de neven uit Kineta, jullie elkaar nooit spraken en dat noch zij noch andere inwoners van het dorp over uw telefoonnummer beschikten (CGVS, p. 15), stelde u uw verhaal opnieuw bij en verklaarde u plots dat u niet werd gebeld door de neven maar dat een neef van uw echtgenoot naar uw huis kwam. U voegde hier aan toe dat die neef waarschijnlijk op de hoogte was gebracht door de vriend van uw echtgenoot die samen met de K. (...)’s op de bus had gezeten (CGVS, p. 23), hetgeen geenszins een overtuigende uitleg is voor uw tegenstrijdige verklaringen.

De opeenstapeling van bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u en uw zoons betrokken partij zijn in een bloedvete. De door u ingediende internetartikels doen hier geen afbreuk aan. Dat er een conflict bestaat waarin een familie M. (...) betrokken is wordt op zich niet betwist, maar gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u, uw echtgenoot en uw zoons als M. (...)’s tot de bewuste familie behoren en dat jullie betrokken partij zijn in de in de internetartikels vermelde bloedwraak.

Zelfs indien u de wraakdreiging vanwege de familie(s) K./C. (...) tegenover uw gezin aannemelijk had gemaakt, dan nog dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweerde geen beroep te kunnen op de Albanese autoriteiten. De autoriteiten kunnen u immers niet voortdurend beschermen (CGVS, p. 23-25). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo’s bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Overigens blijkt uit de beschikbare informatie dat in de regio Shkodër in het bijzonder, de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet wordt opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en de geboorteakte van uw jongste zoon en uw gezinssamenstellingsattest bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit en deze van uw gezinsleden, die niet ter discussie staan. Aan het attest van de verzoeningscommissie kan weinig bewijswaarde gehecht worden, gezien het een sterk gesolliciteerd karakter vertoont. Bovendien dienen documenten, om bewijskrachtig te zijn, te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Tot slot kunnen dergelijke certificaten aangaande bloedwraak in Albanië volgens de beschikbare informatie eenvoudig vervalst of onterecht afgeleverd worden. De krantenartikels werden hierboven reeds besproken.”

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook de door u neergelegde geboorteakte kan geen ander licht werpen op de bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker is de zoon van mevrouw M.M. Het beroep van mevrouw M.M. is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV 219 426. Verzoeker betwist niet dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde vluchtmotieven als deze die door zijn moeder werden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Daarenboven blijkt dat verzoeker zich in het onderhavige verzoekschrift in rechte en in feite grotendeels beroept op dezelfde feiten, middelen en argumenten als deze die zijn moeder aanvoerde in het kader van haar beroep bij de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 210 532 van 4 oktober 2018 werd ten aanzien van verzoekers moeder geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shkodër en bent u Albanees staatsburger. Toen u in 1994 met P.M. (...) in het huwelijk trad vertelde hij u over de bloedwraak waar zijn familie sinds 1989 in verwickeld was, nadat zijn broer door een zekere N.K. (...) was vermoord. In 1997 doodde een andere broer van uw echtgenoot een lid van de familie K. (...). Uw echtgenoot vluchtte naar Griekenland en u trok in bij uw ouders. In 2000 reisde u samen met uw toen vijfjarige zoon M.A. (...) (O.V. 8.583.512) eveneens naar Griekenland, waar u zich in het dorp Kineta installeerde. In Kineta woonden reeds verschillende familieleden van uw echtgenoot, met wie u evenwel geen contact had. Niemand van hen wist dan ook dat u er woonde met uw twee zoons, die u steeds binnen hield. Uw echtgenoot werkte op Kreta en kwam jullie eens per maand opzoeken. Sinds 2016 beschikte u in Griekenland over een verblijfsvergunning. Op 4 december 2017 werd u gebeld door uw echtgenoot die u vertelde dat hij via een vriend had vernomen dat er leden van de familie K. (...) onderweg waren naar u en uw zoons in Kineta. U zocht hulp bij A.B. (...), een neef van uw echtgenoot die ook in Kineta woonde, en dook gedurende drie weken onder bij hem met uw zoons. U trachtte uw echtgenoot te contacteren maar slaagde hier niet in. U hoorde dat de K. (...)’snaar het dorp waren gekomen maar meer niet. A. (...) raadde u aan het land te verlaten en op 20 december 2017 reisde u met uw zoons naar België. In België verloor u uw tas met uw paspoort en de pasporten van uw zoons in. Ook vanuit België slaagde u er niet in contact op te nemen met uw echtgenoot waardoor u onzeker bent over zijn lot. Op 30 januari 2017 diende u in België een asielaanvraag in. U wenst niet naar Albanië terug te keren uit vrees dat u en uw zoons vermoord zullen worden in het kader van de bloedwraak met de K. (...) familie. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 27 juli 2010; uw geboorteakte en de geboorteakte van uw jongste zoon, beiden uitgereikt op 30 oktober 2017; een attest van gezinssamenstelling eveneens uitgereikt op 30 oktober 2017; een attest van de verzoeningscommissie, uitgereikt op 5 december 2017; en enkele internetartikelen betreffende een bloedwraak waarin families K. (...), C. (...) en M. (...) betrokken zijn.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie

of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op verschillende elementen in uw verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde u dat u sinds 2000 in Griekenland woont met uw twee zoons, die sindsdien geen voet in Albanië hebben gezet. Uzelf keerde nog enkele keren terug naar Albanië, zo ook in 2011, om een nieuw paspoort voor uzelf en uw zoons aan te vragen. U stelde dat uw zoons u hier niet bij vergezelden en dat u hun paspoorten in hun afwezigheid kon aanvragen (CGVS, p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt evenwel dat Albanese staatsburgers zich persoonlijk dienen aan te melden bij de aanvraag van hun biometrisch paspoort, dat minderjarigen vergezeld dienen te worden van een ouder/voogd – uw jongste zoon A. (...), geboren in 2001, was in 2011 immers nog geen 16 jaar - en dat er tijdens de aanvraagprocedure vingerafdrukken en foto's worden gemaakt van de aanvrager die, samen met een digitale handtekening, in het biometrisch paspoort worden geplaatst. Dat u de paspoorten van uw kinderen zonder hun aanwezigheid wist te verkrijgen is gezien bovenstaande weinig aannemelijk, waardoor uw verklaring als zouden uw zoons sinds 2000 nooit naar Albanië zijn teruggekeerd, evenzeer weinig aannemelijk is.

Ook wat betreft de door u neergelegde certificaten van geboorte en gezinssamenstelling en de manier waarop deze in uw bezit zijn gekomen, dient op verschillende onregelmatigheden gewezen te worden. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u, na uw aankomst in België, aan uw zus had gevraagd de documenten in Albanië aan te vragen en dat u ze vervolgens per mail van uw zus ontving (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met de vaststelling dat het originele certificaten betreft stelde u plots dat A.B. (...), de neef van uw echtgenoot bij wie u voor uw vertrek uit Griekenland gedurende drie weken verbleef, u de certificaten bezorgde toen u nog in Griekenland – in zijn woning - verbleef. U verduidelijkte dat A. (...), nadat u bij hem was ondergedoken, naar Albanië was gereisd om deze documenten voor u aan te vragen (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met de vaststelling dat de certificaten reeds werden uitgegeven in oktober 2017, meer dan een maand voordat u bij A. (...) onderdook, stelde u uw verhaal wederom bij en stelde u plots dat uw zus ze in oktober had aangevraagd en dat A. (...) ze in Albanië van uw zus ontving, toen hij in december 2017 speciaal hiervoor naar Albanië reisde (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom A. (...) speciaal voor u helemaal naar Shkodër zou reizen - een reis van meer dan 700 kilometer - om voor u documenten op te halen bij uw zus, terwijl uw zus ze u ook per post had kunnen bezorgen, stelde u dat dit niet mogelijk was gezien u niet wist wat uw precieze adres in Kineta was (CGVS, p. 10-11), hetgeen geen steek houdt, temeer daar u reeds sinds 2000 in het Griekse dorp Kineta woonde.

Wat betreft uw verklaringen waaruit blijkt dat u uw echtgenoot sinds 4 december 2017 niet meer heeft weten te contacteren (CGVS, p. 4, 8, 16), dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat, gezien uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins stappen heeft ondernomen om zich via andere kanalen naar uw echtgenoot te informeren. Zo verklaarde u dat u geen contact opnam met uw schoonfamilie gezien zij sinds jullie vertrek uit Albanië in 2000 kwaad op jullie zijn gezien jullie het land hebben verlaten (CGVS, p. 8, 17). Even later verklaarde u evenwel dat uw echtgenoot hierna contact bleef houden met zijn familie (CGVS, p. 17). Dat u, wanneer u zich zorgen maakt over de veiligheid van uw echtgenoot, geen contact opneemt met uw schoonfamilie en dit enkel omdat zij geen contact met u wensen, is weinig overtuigend, temeer daar ook uw tante deel uitmaakt van uw schoonfamilie – de zus van uw moeder is immers getrouwd met de broer van uw echtgenoot (CGVS, p. 4) – en u via uw tante contact zou kunnen leggen met uw schoonfamilie. Toen A. (...) voor u naar Albanië gereisd zou zijn ondernam hij evenmin pogingen om zich via uw schoonfamilie te informeren naar uw echtgenoot en dit enkel omdat ze elkaar niet spreken (CGVS, p. 10), hetgeen wederom weinig overtuigend is, temeer daar A. (...) familie van uw echtgenoot is (CGVS, p. 5).

Bovenstaande bevindingen ondermijnen ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde omstandigheden van uw vertrek.

Wat betreft uw vrees dat u en uw zoons in het kader van een bloedwraak vermoord zullen worden dient gewezen te worden op meerdere elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid van uw bewering in bloedwraak te verkeren aantasten. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat van iemand wiens leven (of het leven van diens kinderen) in gevaar is door de bloedwraak waarin diens familie verwickeld is, verwacht kan worden dat deze uitgebreid en gedetailleerd kan vertellen over de tegenpartij en het conflict. Er dient evenwel gewezen te worden op uw beperkte kennis over de tegenpartij en over de bloedwraak met uw schoonfamilie. U wist dat de bloedwraak werd uitgesproken in 1989 nadat een broer van uw echtgenoot, L.M. (...), was vermoord door een zekere N.K. (...) (CGVS, p. 13-14). In 1997 nam N.F.M. (...), een broer van uw echtgenoot, wraak door een lid van de familie K. (...) te vermoorden. U wist niet wat er met uw schoonbroer N.F.M. (...) gebeurde na de moord. U gaf aan dat het mogelijk was dat hij terecht werd maar voegde hier aan toe eigenlijk niet te weten wat er met hem gebeurd was (CGVS, p. 14). U wist evenmin wie er precies vermoord werd, enkel dat het een lid van de

familie K. (...) betref (CGVS, p. 13, 22). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u evenwel dat N.F.M. (...) iemand van de familie C. (...) verwondde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd stelde u dat de C. (...)’s deel uitmaken van de K. (...) familie, dat het één familie betreft (CGVS, p. 22). U verklaarde voorts dat er voor uw vertrek uit Albanië in 2000 nog een confrontatie plaatsvond tussen de familie M. (...) en de familie K. (...) maar u stelde niet meer te weten dan dat een familielid van uw echtgenoot verwond raakte (CGVS, p. 14). U verklaarde dat er ook in 2003 nog een confrontatie plaatsvond waarbij iemand vermoord werd maar u stelde niet te weten welke familie wie aanviel en wie er bij betrokken was (CGVS, p. 14). Vervolgens gaf u aan dat er ook hierna nog twee neven van uw echtgenoot vermoord werden in het kader van deze bloedwraak, u wist evenwel niet wie deze personen zijn en wanneer de moorden plaatsvonden (CGVS, p. 14-15). U vermoedde dat er ook hierna nog leden van de familie K. (...) verwond raakten maar had hier verder geen informatie over (CGVS, p. 15). U wist niet wanneer de laatste moord(poging) plaatsvond in het kader van deze bloedwraak (CGVS, p. 15, 25). U verklaarde dat er in deze bloedvete die sinds 1989 loopt mensen werden veroordeeld door de Albanese autoriteiten maar stelde niet te weten wie, evenmin of er leden van de familie K. (...) of C. (...) veroordeeld werden (CGVS, p. 24). U gaf aan dat drie van uw schoonbroers in Shkodër wonen maar stelde niet te weten of zij ooit werden aangevallen door de familie K. (...) (CGVS, p. 5-6, 16). U voegde hier aan toe dat hun zoons, net als uw zoons, ook een doelwit zijn in deze bloedwraak en gaf aan dat sommigen van hen ook Albanië hebben verlaten, al wist u niet waar ze verblijven en of ze allemaal Albanië hebben verlaten (CGVS, p. 16-17, 20, 24). Tot slot verklaarde u dat er verschillende verzoeningspogingen plaatsvonden tussen de families M. (...) en K. (...), waarvan u ook een document neerlegde. U wist evenwel niet wanneer de verzoeningspogingen aangevat werden, welke stappen er in het kader van deze verzoeningspogingen gezet werden en al evenmin of uw echtgenoot en zijn broers bij de verzoeningspogingen betrokken waren (CGVS, p. 17-18, 24).

U rechtvaardigde uw gebrekkige kennis door te stellen dat u sinds 2000 weg bent uit Albanië, dat u geen contact heeft met uw schoonfamilie en dat u het weinige dat u weet van uw echtgenoot heeft gehoord, die u echter maar eens per maand ziet (CGVS, p. 3, 5, 6-7, 17). Deze uitleg kan echter maar moeilijk overtuigen, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland in een dorp woonde waar meerdere familieleden van uw echtgenoot verblijven en uw tante bovendien getrouwd is met uw schoonbroer (CGVS, p. 4, 5). Een dergelijke onwetendheid over de tegenpartij met wie uw schoonfamilie in een bloedwraak verwickeld zou zijn en die de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit Albanië in 2000 en vervolgens voor uw vertrek uit Griekeland in 2017, plaatst ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft de reden van uw vertrek uit Griekenland, nadat u had vernomen dat leden van de familie K. (...) onderweg waren naar u en uw zoons in Kineta, dient vervolgens gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen die ook de geloofwaardigheid hieromtrent volledig op de helling zetten.

Zo verklaarde u dat uw echtgenoot u belde op 4 december 2017 en dat hij u vertelde dat een vriend hem had laten weten dat hij samen met enkele leden van de K. (...) familie op een bus van Albanië naar Griekenland had gezeten en dat hij de K. (...)’s had horen spreken over het nemen van wraak, over u en uw zoons en dat ze wisten waar jullie verbleven (CGVS, p. 4, 18). Tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u evenwel dat u op 4 december 2017 door de neven van uw echtgenoot werd gebeld die u lieten weten dat er leden van de familie C. (...) onderweg waren naar uw woning (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd stelde u plots dat uw neven naar uw echtgenoot hadden gebeld (CGVS, p. 22). U eraan herinnerend dat u zonet had verklaard dat uw echtgenoot door een vriend op de hoogte was gebracht van de K. (...)’s die onderweg waren, herhaalde u eerst dat uw echtgenoot u gebeld had en voegde u hier meteen hierna aan toe dat eerst de neven u hadden gebeld en dat uw vervolgens door uw echtgenoot werd gebeld (CGVS, p. 22-23). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waaruit bleek dat u geen contact had met de neven uit Kineta, jullie elkaar nooit spraken en dat noch zij noch andere inwoners van het dorp over uw telefoonnummer beschikten (CGVS, p. 15), stelde u uw verhaal opnieuw bij en verklaarde u plots dat u niet werd gebeld door de neven maar dat een neef van uw echtgenoot naar uw huis kwam. U voegde hier aan toe dat die neef waarschijnlijk op de hoogte was gebracht door de vriend van uw echtgenoot die samen met de K. (...)’s op de bus had gezeten (CGVS, p. 23), hetgeen geenszins een overtuigende uitleg is voor uw tegenstrijdige verklaringen.

De opeenstapeling van bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u en uw zoons betrokken partij zijn in een bloedvete. De door u ingediende internetartikels doen hier geen afbreuk aan. Dat er een conflict bestaat waarin een familie M. (...) betrokken is wordt op zich niet betwist, maar gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u, uw echtgenoot en uw zoons als M. (...)’s tot de bewuste familie behoren en dat jullie betrokken partij zijn in de in de internetartikels vermelde bloedwraak.

Zelfs indien u de wraakdreiging vanwege de familie(s) K./C. (...) tegenover uw gezin aannemelijk had gemaakt, dan nog dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweerde geen beroep te kunnen op de Albanese autoriteiten. De autoriteiten kunnen u immers niet voortdurend beschermen (CGVS, p. 23-25). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Overigens blijkt uit de beschikbare informatie dat in de regio Shkodër in het bijzonder, de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet wordt opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en de geboorteakte van uw jongste zoon en uw gezinssamenstellingsattest bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit en deze van uw gezinsleden, die niet ter discussie staan. Aan het attest van de verzoeningscommissie kan weinig bewijswaarde gehecht worden, gezien het een sterk gesolliciteerd karakter vertoont. Bovendien dienen documenten, om bewijskrachtig te zijn, te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Tot slot kunnen dergelijke certificaten aangaande

bloedwraak in Albanië volgens de beschikbare informatie eenvoudig vervalst of onterecht afgeleverd worden. De krantenartikels werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Volgens haar wordt in de bestreden beslissing geen blijk gegeven van een onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin zij zich bevindt.

Vervolgens herneemt verzoekster de aangevoerde feiten. In dit kader stipt zij, afwijkend van het feitenrelaas in de bestreden beslissing, wel aan dat zij op 4 december 2017 zowel via haar echtgenoot als via diens neven vernam dat leden van de familie K. op weg waren naar Griekenland.

Eveneens stelt verzoekster dat zij over de bloedwraak geen verdere informatie kon verschaffen omdat deze reeds ontstond voor haar huwelijk met P.M. Dit doet aan het bestaan van de bloedwraak echter geen afbreuk, te meer nu een neef van haar man nog werd vermoord nadat verzoekster Albanië verliet. Gezien zij Albanië had verlaten verwaterden haar rechtstreekse contacten met haar familie en deze van haar echtgenoot. Zij had ook slechts beperkt contact met haar echtgenoot. Klaarblijkelijk weerhield dit de familie K. er niet van om naar Griekenland af te reizen om haar familie op te zoeken.

Vervolgens stelt verzoekster:

“Door de autoriteiten in Albanië wordt de bloedwraak als een normaal gegeven beschouwd en weigeren deze in dergelijk situaties tussen te komen. Zij verlenen evenwel tussenkomst, doch slechts bij wijze van bemiddeling. Verzoekster legt dienaangaande tevens een attest van dergelijke verzoeningscommissie voor waaruit echter blijkt dat geen verzoening kon worden bereikt.”

2.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de schending van het vertrouwensbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij stelt dat zij er ingevolge dit beginsel vanuit mocht gaan dat zij, gezien zij in Griekenland over een verblijfsvergunning beschikte, ook in andere EU-landen, waaronder België, een verblijfsvergunning zou kunnen bekomen. Zij kon zich immers principieel verplaatsen in het kader van het vrij verkeer van personen.

2.3. Verzoekster concludeert dat niet kan worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas. Verder benadrukt verzoekster dat haar veiligheid in Albanië en Griekenland gezien de gebeurtenissen niet is gegarandeerd en dat haar fysieke integriteit en deze van haar zoon in het gedrang zijn zodat minstens subsidiaire bescherming moet worden verleend op basis van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.4. Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekster tracht te laten uitschijnen dat zij er gelet op het vertrouwensbeginsel en haar verblijfsvergunning in Griekenland van mocht uitgaan dat zij ook in België een verblijfsvergunning zou kunnen bekomen, kan vooreerst worden opgemerkt dat het vertrouwensbeginsel inhoudt dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekster toont met geen enkel

concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

Verder preciseert verzoekster niet en kan niet worden ingezien op basis van welk(e) rechtsregel, bepaling of beginsel verzoekster meent dat het loutere gegeven dat aan haar eerder en in een ander land een verblijfsvergunning werd verleend de Belgische asielinstanties ertoe zou nopen om aan haar internationale bescherming toe te kennen op grond van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze artikelen voorzien in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Op deze voorwaarden wordt in hetgeen volgt nader ingegaan.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming daarbij ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst samen met haar zoon te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een vrees voor vervolging ten gevolge van de bloedvete waarin haar man en diens familie verwickeld zijn.

Dient echter vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing volledig onverlet laat waar gemotiveerd wordt dat verschillende elementen in haar verklaringen zowel haar algehele geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde omstandigheden van haar vertrek uit haar land van herkomst ernstig ondermijnen. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst dient er gewezen te worden op verschillende elementen in uw verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo verklaarde u dat u sinds 2000 in Griekenland woont met uw twee zoons, die sindsdien geen voet in Albanië hebben gezet. Uzelf keerde nog enkele keren terug naar Albanië, zo ook in 2011, om een nieuw paspoort voor uzelf en uw zoons aan te vragen. U stelde dat uw zoons u hier niet bij vergezelden en dat u hun paspoorten in hun afwezigheid kon aanvragen (CGVS, p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt evenwel dat Albanese staatsburgers zich persoonlijk dienen aan te melden bij de aanvraag van hun biometrisch paspoort, dat minderjarigen vergezeld dienen te worden van een ouder/voogd – uw jongste zoon A. (...), geboren in 2001, was in 2011 immers nog geen 16 jaar - en dat er tijdens de aanvraagprocedure vingerafdrukken en foto's worden gemaakt van de aanvrager die, samen met een digitale handtekening, in het biometrisch paspoort worden geplaatst. Dat u de paspoorten van uw kinderen zonder hun aanwezigheid wist te verkrijgen is gezien bovenstaande weinig aannemelijk, waardoor uw verklaring als zouden uw zoons sinds 2000 nooit naar Albanië zijn teruggekeerd, evenzeer weinig aannemelijk is.

Ook wat betreft de door u neergelegde certificaten van geboorte en gezinssamenstelling en de manier waarop deze in uw bezit zijn gekomen, dient op verschillende onregelmatigheden gewezen te worden. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u, na uw aankomst in België, aan uw zus had gevraagd de documenten in Albanië aan te vragen en dat u ze vervolgens per mail van uw zus ontving (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met de vaststelling dat het originele certificaten betreft stelde u plots dat A.B. (...), de neef van uw echtgenoot bij wie u voor uw vertrek uit Griekenland gedurende drie weken verbleef, u de certificaten bezorgde toen u nog in Griekenland – in zijn woning - verbleef. U verduidelijkte dat A. (...), nadat u bij hem was ondergedoken, naar Albanië was gereisd om deze documenten voor u aan te vragen (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met de vaststelling dat de certificaten reeds werden uitgegeven in oktober 2017, meer dan een maand voordat u bij A. (...) onderdook, stelde u uw verhaal wederom bij en stelde u plots dat uw zus ze in oktober had aangevraagd en dat A. (...) ze in Albanië van uw zus ontving, toen hij in december 2017 speciaal hiervoor naar Albanië reisde (CGVS, p. 10). Gevraagd waarom A. (...) speciaal voor u helemaal naar Shkodër zou reizen - een reis van meer dan 700 kilometer - om voor u documenten op te halen bij uw zus, terwijl uw zus ze u ook per post had kunnen bezorgen, stelde u dat dit niet mogelijk was gezien u niet wist wat uw precieze adres in Kineta was (CGVS, p. 10-11), hetgeen geen steek houdt, temeer daar u reeds sinds 2000 in het Griekse dorp Kineta woonde.

Wat betreft uw verklaringen waaruit blijkt dat u uw echtgenoot sinds 4 december 2017 niet meer heeft weten te contacteren (CGVS, p. 4, 8, 16), dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat, gezien uit uw verklaringen blijkt dat u geenszins stappen heeft ondernomen om zich via andere kanalen naar uw echtgenoot te informeren. Zo verklaarde u dat u geen contact opnam met uw schoonfamilie gezien zij sinds jullie vertrek uit Albanië in 2000 kwaad op jullie zijn gezien jullie het land hebben verlaten (CGVS, p. 8, 17). Even later verklaarde u evenwel dat uw echtgenoot hierna contact bleef houden met zijn familie (CGVS, p. 17). Dat u, wanneer u zich zorgen maakt over de veiligheid van uw echtgenoot, geen contact opneemt met uw schoonfamilie en dit enkel omdat zij geen contact met u wensen, is weinig overtuigend, temeer daar ook uw tante deel uitmaakt van uw schoonfamilie – de zus van uw moeder is immers getrouwd met de broer van uw echtgenoot (CGVS, p. 4) – en u via uw tante contact zou kunnen leggen met uw schoonfamilie. Toen A. (...) voor u naar Albanië gereisd zou zijn ondernam hij evenmin pogingen om zich via uw schoonfamilie te informeren naar uw echtgenoot en dit enkel omdat ze elkaar niet spreken (CGVS, p. 10), hetgeen wederom weinig overtuigend is, temeer daar A. (...) familie van uw echtgenoot is (CGVS, p. 5).

Bovenstaande bevindingen ondermijnen ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde omstandigheden van uw vertrek.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel niet weerlegt of betwist, onverminderd gelden.

Over verzoeksters concrete vluchtmotieven, met name de vrees dat zijzelf en haar zoons in het kader van een bloedwraak vermoord zouden worden in Albanië, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw vrees dat u en uw zoons in het kader van een bloedwraak vermoord zullen worden dient gewezen te worden op meerdere elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid van uw bewering in bloedwraak te verkeren aantasten. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat van iemand wiens leven (of het leven van diens kinderen) in gevaar is door de bloedwraak waarin diens familie verwickeld is, verwacht kan worden dat deze uitgebreid en gedetailleerd kan vertellen over de tegenpartij en het conflict. Er dient evenwel gewezen te worden op uw beperkte kennis over de tegenpartij en over de bloedwraak met uw schoonfamilie. U wist dat de bloedwraak werd uitgesproken in 1989 nadat een broer van uw echtgenoot, L.M. (...), was vermoord door een zekere N.K. (...) (CGVS, p. 13-14). In 1997 nam N.F.M. (...), een broer van uw echtgenoot, wraak door een lid van de familie K. (...) te vermoorden. U wist niet wat er met uw schoonbroer N.F.M. (...) gebeurde na de moord. U gaf aan dat het mogelijk was dat hij berecht werd maar voegde hier aan toe eigenlijk niet te weten wat er met hem gebeurd was (CGVS, p. 14). U wist evenmin wie er precies vermoord werd, enkel dat het een lid van de familie K. (...) betrof (CGVS, p. 13, 22). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u evenwel dat N.F.M. (...) iemand van de familie C. (...) verwondde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd stelde u dat de C. (...)’s deel uitmaken van de K. (...) familie, dat het één familie betreft (CGVS, p. 22). U verklaarde voorts dat er voor uw vertrek uit Albanië in 2000 nog een confrontatie plaatsvond tussen de familie M. (...) en de familie K. (...) maar u stelde niet meer te weten dan dat een familielid van uw echtgenoot verwond raakte (CGVS, p. 14). U verklaarde dat er ook in 2003 nog een confrontatie plaatsvond waarbij iemand vermoord werd maar u stelde niet te weten welke familie wie aanviel en wie er bij betrokken was (CGVS, p. 14). Vervolgens gaf u aan dat er ook hierna nog twee neven van uw echtgenoot vermoord werden in het kader van deze bloedwraak, u wist evenwel niet wie deze personen zijn en wanneer de moorden plaatsvonden (CGVS, p. 14-15). U vermoedde dat er ook hierna nog leden van de familie K. (...) verwond raakten maar had hier verder geen informatie over (CGVS, p. 15). U wist niet wanneer de laatste moord(poging) plaatsvond in het kader van deze bloedwraak (CGVS, p. 15, 25). U verklaarde dat er in deze bloedvete die sinds 1989 loopt mensen werden veroordeeld door de Albanese autoriteiten maar stelde niet te weten wie, evenmin of er leden van de familie K. (...) of C. (...) veroordeeld werden (CGVS, p. 24). U gaf aan dat drie van uw schoonbroers in Shkodër wonen maar stelde niet te weten of zij ooit werden aangevallen door de familie K. (...) (CGVS, p. 5-6, 16). U voegde hier aan toe dat hun zoons, net als uw zoons, ook een doelwit zijn in deze bloedwraak en gaf aan dat sommigen van hen ook Albanië hebben verlaten, al wist u niet waar ze verblijven en of ze allemaal Albanië hebben verlaten (CGVS, p. 16-17, 20, 24). Tot slot verklaarde u dat er verschillende verzoeningspogingen plaatsvonden tussen de families M. (...) en K. (...), waarvan u ook een document neerlegde. U wist evenwel niet wanneer de verzoeningspogingen aangevat werden, welke stappen er in het kader van deze verzoeningspogingen gezet werden en al evenmin of uw echtgenoot en zijn broers bij de verzoeningspogingen betrokken waren (CGVS, p. 17-18, 24).

U rechtvaardigde uw gebrekkige kennis door te stellen dat u sinds 2000 weg bent uit Albanië, dat u geen contact heeft met uw schoonfamilie en dat u het weinige dat u weet van uw echtgenoot heeft gehoord, die u echter maar eens per maand ziet (CGVS, p. 3, 5, 6-7, 17). Deze uitleg kan echter maar moeilijk overtuigen, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland in een dorp woonde waar

meerdere familieleden van uw echtgenoot verblijven en uw tante bovendien getrouwd is met uw schoonbroer (CGVS, p. 4, 5). Een dergelijke onwetendheid over de tegenpartij met wie uw schoonfamilie in een bloedwraak verwickeld zou zijn en die de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit Albanië in 2000 en vervolgens voor uw vertrek uit Griekeland in 2017, plaatst ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling van haar eerdere gezegden en van de uitleg die zij reeds eerder gaf in een poging haar verregerende onwetendheid over de kern van haar vrees te vergoelijken, doet verzoekster namelijk in het geheel geen afbreuk aan de voormelde, inzake deze gezegden en deze uitleg gedane vaststellingen. Dat verzoekster dermate onwetend bleek over de kernproblematiek in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, die haar hele levensloop zou hebben bepaald en die haar ertoe zou hebben genoodzaakt om eerst haar land van herkomst en een aantal decennia later ook Griekenland te verlaten, laat niet toe aan (haar betrokkenheid bij) deze problematiek nog enig geloof te hechten. Indien verzoekster werkelijk verwickeld was in en vrees koesterde ten gevolge van bloedwraak, mocht worden verwacht dat zij zich over het voorgaande terdege zou hebben geïnformeerd.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Wat betreft de reden van uw vertrek uit Griekenland, nadat u had vernomen dat leden van de familie K. (...) onderweg waren naar u en uw zoons in Kineta, dient vervolgens gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen die ook de geloofwaardigheid hieromtrent volledig op de helling zetten.

Zo verklaarde u dat uw echtgenoot u belde op 4 december 2017 en dat hij u vertelde dat een vriend hem had laten weten dat hij samen met enkele leden van de K. (...) familie op een bus van Albanië naar Griekenland had gezeten en dat hij de K. (...) 's had horen spreken over het nemen van wraak, over u en uw zoons en dat ze wisten waar jullie verbleven (CGVS, p. 4, 18). Tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingezaken verklaarde u evenwel dat u op 4 december 2017 door de neven van uw echtgenoot werd gebeld die u lieten weten dat er leden van de familie C. (...) onderweg waren naar uw woning (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd stelde u plots dat uw neven naar uw echtgenoot hadden gebeld (CGVS, p. 22). U eraan herinnerend dat u zonet had verklaard dat uw echtgenoot door een vriend op de hoogte was gebracht van de K. (...)’s die onderweg waren, herhaalde u eerst dat uw echtgenoot u gebeld had en voegde u hier meteen hierna aan toe dat eerst de neven u hadden gebeld en dat uw vervolgens door uw echtgenoot werd gebeld (CGVS, p. 22-23). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waaruit bleek dat u geen contact had met de neven uit Kineta, jullie elkaar nooit spraken en dat noch zij noch andere inwoners van het dorp over uw telefoonnummer beschikten (CGVS, p. 15), stelde u uw verhaal opnieuw bij en verklaarde u plots dat u niet werd gebeld door de neven maar dat een neef van uw echtgenoot naar uw huis kwam. U voegde hier aan toe dat die neef waarschijnlijk op de hoogte was gebracht door de vriend van uw echtgenoot die samen met de K. (...)’s op de bus had gezeten (CGV S, p. 23), hetgeen geenszins een overtuigende uitleg is voor uw tegenstrijdige verklaringen.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Met haar loutere herhaling van één versie van haar eerdere gezegden, met name deze als zou zij van zowel de neven van haar echtgenoot als haar echtgenoot zelf hebben vernomen dat leden van de familie K. onderweg waren naar Griekenland, doet zij op generlei wijze afbreuk aan de vastgestelde strijdigheden tussen deze versie van haar gezegden en haar overige verklaringen. Evenmin heft zij hiermee de vaststelling op dat zij haar verklaringen over het vernemen van het nieuws dat leden van de familie K. naar Griekenland onderweg waren meermaals en ingrijpend bijstelde. Dat verzoekster over zulk cruciaal gegeven in haar relaas dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde, doet andermaal ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas en haar vermeende betrokkenheid bij en vrees ten gevolge van bloedwraak.

Aldus wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd als volgt:

“De opeenstapeling van bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u en uw zoons betrokken partij zijn in een bloedvete. De door u ingediende internetartikels doen hier geen afbreuk aan. Dat er een conflict bestaat waarin een familie M. (...) betrokken is wordt op zich niet betwist, maar gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u, uw echtgenoot en uw zoons als M. (...)’s tot de bewuste familie behoren en dat jullie betrokken partij zijn in de in de internetartikels vermelde bloedwraak.”

De door verzoekster neergelegde, in de map ‘documenten’ in het administratief dossier opgenomen stukken, waaronder de voormelde internetartikels, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing

aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. De motieven dienaangaande worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Uw documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en de geboorteakte van uw jongste zoon en uw gezinssamenstellingsattest bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit en deze van uw gezinsleden, die niet ter discussie staan. Aan het attest van de verzoeningscommissie kan weinig bewijswaarde gehecht worden, gezien het een sterk gesolliciteerd karakter vertoont. Bovendien dienen documenten, om bewijskrachtig te zijn, te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Tot slot kunnen dergelijke certificaten aangaande bloedwraak in Albanië volgens de beschikbare informatie eenvoudig vervalst of onterecht afgeleverd worden. De krantenartikels werden hierboven reeds besproken.”

Ten aanzien van het attest van de verzoeningscommissie, kan overigens nog bijkomend worden opgemerkt dat dit slechts wordt neergelegd in de vorm van een gemakkelijk manipuleerbare kopie. Bovendien valt het op dat zich in de website die onderaan op het document is opgenomen een schrijffout voordoet, gezien hierin een punt ontbreekt. Deze vaststellingen doen nog verder afbreuk aan de bewijswaarde van dit attest.

Zelfs indien enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoeksters vermeende betrokkenheid bij en vrees ingevolge bloedwraak, quod non, dan nog dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing en op grond van de informatie in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier met recht gemotiveerd wordt dat zij hiervoor in haar land van herkomst beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden. De motieven hieromtrent luiden als volgt:

“Zelfs indien u de wraakdreiging vanwege de familie(s) K./C. (...) tegenover uw gezin aannemelijk had gemaakt, dan nog dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweerde geen beroep te kunnen op de Albanese autoriteiten. De autoriteiten kunnen u immers niet voortdurend beschermen (CGVS, p. 23-25). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met

voorbodachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Overigens blijkt uit de beschikbare informatie dat in de regio Shkodër in het bijzonder, de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet wordt opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.”

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Zij beperkt zich in dit kader immers tot het uiten van een aantal algemene, blote en ongefundeerde beweringen, zonder ook maar enig begin van informatie of enig ander gegeven bij te brengen dat afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde motivering of de landeninformatie waarop deze motivering is gesteund.

Waar verzoekster nog poneert dat er geen blijk zou zijn gegeven van een onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin zij zich bevindt, kan tot slot worden opgemerkt dat deze losse bewering gelet op het voorgaande kennelijk feitelijk grondslag mist en bezwaarlijk ernstig kan worden genomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger besproken vluchtmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”

De motieven die – onder meer inzake de (geloofwaardigheid van de) aangevoerde vluchtmotieven en de in verzoekers land aanwezige beschermingsmogelijkheden – zijn opgenomen in het arrest van verzoekers moeder, gelden ook voor verzoeker.

De door verzoeker neergelegde geboorteakte heeft betrekking op verzoekers identiteit en kan, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing en niet wordt betwist door verzoeker, geen ander licht werpen op de inzake zijn vluchtmotieven en beschermingsmogelijkheden gedane vaststellingen.

2.2. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift daarnaast een verklaring tracht te bieden voor het feit dat hijzelf geen verdere informatie kon verstrekken over de bloedwraak, dient te worden vastgesteld dat niet kan worden ingezien hoe dit afbreuk zou kunnen doen aan de bestreden beslissing of aan de inhoud van voormeld arrest. Hierin wordt immers nergens aan verzoeker (doch wel aan zijn moeder) verweten dat hij over de bloedwraak geen nadere informatie kon verstrekken.

2.3. Waar verzoeker, net zoals zijn moeder eerder deed in het kader van haar beroep bij de Raad, tot slot tracht te laten uitschijnen dat hij er gelet op het vertrouwensbeginsel en zijn verblijfsvergunning in Griekenland van mocht uitgaan dat hij ook in België een verblijfsvergunning zou kunnen bekomen, kan nog worden opgemerkt dat het vertrouwensbeginsel inhoudt dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element

aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

Verder preciseert verzoeker niet en kan niet worden ingezien op basis van welk(e) rechtsregel, bepaling of beginsel verzoeker meent dat het loutere gegeven dat aan hem eerder en in een ander land een verblijfsvergunning werd verleend de Belgische asielinstanties ertoe zou nopen om aan hem internationale bescherming toe te kennen op grond van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze artikelen voorzien in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan dat hij aan deze voorwaarden voldoet.

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT